

294. Omule, nu întâmplarea

Văd Doam-ne chi-pul Tău stră-lu-ci - tor, Și'n ste - le sus, și'n soa-re și în
 Văd, Doam-ne, mâ - na Ta de Cre-a - tor, Și'n văi a - dânci, și'n vâr-ful mun-ți-
 Văd, Doam-ne, chi-pul Tău în a - du - nări, Prin Du-hul Sfânt, cu dar de vin-de-
 Văd mâ - na Ta în fi - e - ca-re zi, Și'n ră - să - rit, și'n ma-re - le a-

- nor Dar chi-pul Tău și o-mul l'a pur - tat, În vre-mea când e - ra ne-vi-no-
 - lor, În pia-tra ca - re sca-pă - ră scân - tei Și în par - fu-mul flo - ri-lor de
 - cări Tu lo - cu-iești în ce-rul stră-lu - cit, Dar vii și lân-gă o - mul u - mi-
 - pus; În stro-pul cel de ro-uă cris-ta - lin, Și'n no - rii ca-re, plini de a-pă,

- vat Căci du-pă chi-pul Tău, Tu l'ai cre - at, Să fi - e sfânt și fă-ră de pă-
 - tei În fa-gu-rul ce pi - cu - ră din roi, Căci le'ai cre - at pe toa-te pen-tru
 - lit, Ca să'l ri-dici din u - mi-lin - ța lui Și'n ca - rul mân - tu - i - rii să îl
 - vin Să ca-dă pes - te lu - tul fră-mân - tat, Să creas-că ro - dul bi-ne-cu-vân-

- cat. O-mu - le, nu în-tâm - pla-rea Ți'a dat chi - pul mi-nu - nat!
 - noi
 - sui
 - tat!

Dum-ne-zeu, cu în-du-ra - rea, El te'a bi-ne-cu-vân - tat! O-mu tat!